

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 września 1977 r.

Nr 24

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

121 — nr 127 z dnia 19 sierpnia 1977 r. w sprawie rozwoju rzemiosł artystycznych	189
122 — nr 132 z dnia 2 września 1977 r. w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji	190

121

UCHWAŁA Nr 127 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1977 r.

w sprawie rozwoju rzemiosł artystycznych.

W celu zapewnienia korzystnych warunków dalszego rozwoju rzemiosł artystycznych, umożliwiających pełniejsze zaspokajanie rosnącego zapotrzebowania społeczeństwa na wyroby i usługi o charakterze artystycznym, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Rzemiosłem artystycznym w rozumieniu uchwały jest wytwarzanie i odtwarzanie przedmiotów o charakterze artystycznym lub zabytkowym, naprawa i konserwacja takich przedmiotów, naprawa i konserwacja zabytkowych obiektów budowlanych oraz świadczenie usług związanych z artystycznym zdobieniem obiektów budowlanych, przy wykorzystaniu wszelkich rodzajów technologii, przez osoby będące rzemieślnikami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1977 r. Nr 4, poz. 20), które uzyskały tytuł mistrza rzemiosła artystycznego na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 2. 1. Ustanawia się honorowy tytuł — mistrz rzemiosła artystycznego.

2. Tytuł mistrza rzemiosła artystycznego może uzyskać rzemieślnik, który wykazał się umiejętnością wytwarzania i odtwarzania przedmiotów lub świadczenia usług, o których mowa w § 1.

3. Tytuł mistrza rzemiosła artystycznego nadaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Prezesa Zarządu Centralnego Związku Rzemiosła.

§ 3. 1. Przy izbach rzemieślniczych działają komisje rzemiosł artystycznych, do których zadań należy w szczególności:

- 1) dokonywanie oceny wytwarzanych lub odtwarzanych przez rzemieślnika przedmiotów i świadczonych przez niego usług w celu ustalenia, czy rzemieślnik ma umiejętności, o których mowa w § 2 ust. 2,
- 2) opiniowanie, czy działalność określonego rzemieślnika stanowi wykonywanie rzemiosła artystycznego,
- 3) występowanie z wnioskami w sprawie przyznania tytułu mistrza rzemiosła artystycznego.

2. Komisje, o których mowa w ust. 1, powołują zarządy izb rzemieślniczych, po uzgodnieniu z organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwymi dla obszaru działania izby rzemieślniczej.

§ 4. Organem odwoławczym od ocen, ustaleń i opinii komisji, o których mowa w § 3, jest komisja rzemiosł artystycznych powołana przez Zarząd Centralnego Związku Rzemiosła po uzgodnieniu z Ministrami Kultury i Sztuki oraz Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 5. Skład i szczegółowy zakres działania komisji, o których mowa w § 3 i 4, oraz kryteria oceny wartości artystycznych przedmiotów i usług, stosowane przez te komisje, określi Zarząd Centralnego Związku Rzemiosła po uzgodnieniu z Ministrami Kultury i Sztuki oraz Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 6. Przedmioty i usługi określone w § 1, wykonywane przez rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego, nie wymagają przewidzianej odrębnymi przepisami atestacji pod względem artystycznym.

§ 7. 1. Minister Finansów upoważni terenowe organy administracji państwowej do stosowania w szerszym zakresie ulg podatkowych przy opodatkowaniu rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego.

2. Ocena działalności wytwórczej lub usługowej mistrza rzemiosła artystycznego, będąca wynikiem okresowo przeprowadzanych weryfikacji przez komisje rzemiosł artystycznych, jest podstawą uprawniającą rzemieślnika do ubiegania się o ulgi podatkowe.

3. Przy sprzedaży przedmiotów i świadczeniu usług przez mistrzów rzemiosła artystycznego stosuje się ceny umowne w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami.

§ 8. Terenowe organy administracji państwowej, właściwe jednostki gospodarki społecznej oraz organizacje rzemieślnicze rozszerzą zakres pomocy zmierzającej do rozwoju rzemiosł artystycznych, w szczególności przez:

- 1) zapewnienie pierwszeństwa w przydziale lokali użytkowych oraz właściwych lokalizacji,

- 2) ułatwienie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedniej jakości surowców,
- 3) stosowanie maksymalnych ulg podatkowych z tytułu wykształcenia osób zatrudnionych w celu nauki zawodu.

§ 9. Działalność Centralnego Związku Rzemiosła w rozwoju rzemiosł artystycznych powinna polegać zwłaszcza na:

- 1) opracowaniu ogólnokrajowego i regionalnych programów rozwoju rzemiosł artystycznych,
- 2) popularyzowaniu osiągnięć i twórczości rzemiosła artystycznego,
- 3) szczególnym propagowaniu nauki zawodu i organizowaniu szkolenia i doskonalenia zawodowego,
- 4) udzielaniu zwiększonej pomocy finansowej.

§ 10. 1. Ustanawia się odznakę — Zasłużony dla Rozwoju Rzemiosł Artystycznych.

2. Odznaka może być nadawana rzemieślnikom i pracownikom organizacji rzemiosła oraz innym osobom, które w szczególny sposób przyczyniły się do rozwoju rzemiosł artystycznych.

3. Odznakę nadaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Prezesa Zarządu Centralnego Związku Rzemiosła.

4. Opis i wzór odznaki, zasady i tryb nadawania, wręczenia i pozbawiania oraz sposób jej noszenia określi Minister Kultury i Sztuki po uzgodnieniu z Zarządem Centralnego Związku Rzemiosła.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

122

UCHWAŁA Nr 132 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 września 1977 r.

w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji.

W celu zapewnienia warunków sprzyjających dalszemu rozwijaniu inicjatyw i świadczeń społecznych ludności oraz poprawie efektywności działania terenowych organów administracji państwowej w usprawnianiu działalności prowadzonej w ramach czynów społecznych i sterowaniu wzrastającą pomocą Państwa w tym zakresie, a także w celu zwiększenia udziału czynów społecznych w rozwoju społeczno-gospodarczym i kulturalnym kraju oraz w zaspokajaniu lokalnych potrzeb ludności, Rada Ministrów po porozumieniu z Ogólnopolskim Komitetem Frontu Jedności Narodu uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Pojęcie i rodzaje czynów społecznych.

§ 1. 1. Czynem społecznym w rozumieniu uchwały jest dobrowolna działalność ludności, zmierzająca przez udzielenie własnych środków finansowych, materiałowych i robocizny lub niektórych z tych środków do realizacji określonego zadania, polegającego na wykonaniu w obiektach i na terenach stanowiących własność społeczną:

- 1) prac porządkowych, w których wyniku są uzyskiwane efekty mające charakter trwały (np. odgruzowanie i zagospodarowanie terenu, zadrzewienie, założenie zieleńców lub kwietników),
- 2) robót remontowych,
- 3) robót inwestycyjnych lub dokonaniu zakupów środków wyposażenia.

2. Czynы społeczne, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane:

- 1) w formie udziału środków własnych ludności w realizacji części (fragmentów) zadań objętych planem inwestycji lub remontów,
- 2) w formie wykonywania odrębnych samodzielnych zadań, jeżeli co najmniej 50% wartości kosztorysowej tych zadań stanowią środki własne określone w ust. 3.

3. Do środków własnych ludności udzielanych na realizację zadań w ramach czynów społecznych zalicza się:

- 1) środki finansowe zgromadzone przez ludność,
- 2) materiały budowlane wytworzone lub wydobyte i dostarczone własnymi siłami ludności,
- 3) robocizna ludności,
- 4) środki spółdzielni i ich związków, pochodzące z udziału czystej nadwyżki,
- 5) środki lokalnych organizacji społecznych (nie pochodzące z dotacji budżetowej), w tym również kółek rolniczych,
- 6) środki funduszu gminnego pochodzące z kwoty przekraczającej stawkę wynoszącą 2% przychodowości ustalonej dla celów podatku gruntowego,
- 7) środki należące do mienia gminnego.

4. Na realizację zadań wykonywanych w ramach czynów społecznych może być w uzasadnionych wypadkach udzielona ze strony Państwa pomoc w formie środków finansowych z budżetu oraz środków pozabudżetowych i zapewnienia niezbędnych materiałów budowlanych.

§ 2. 1. Czynы społeczne są podejmowane przez ludność z własnej inicjatywy oraz z inicjatywy organizacji społecznych, komitetów Frontu Jedności Narodu oraz terenowych organów władzy i administracji państwowej i realizowane pod patronatem terenowych komitetów Frontu Jedności Narodu.

2. Zadania inwestycyjne i remontowe przewidziane do realizacji w ramach czynów społecznych powinny być ujęte w planach społeczno-gospodarczego rozwoju miast i gmin, zgodnie z obowiązującymi zasadami i trybem sporządzania tych planów.

3. Czynы społeczne o charakterze inwestycyjnym mogą być realizowane ponad nakłady, określone w narodowym planie społeczno-gospodarczym na dany rok. Wartość czynów społecznych objętych projektami planów inwestycyjnych właściwych jednostek organizacyjnych powinna być w nich wyodrębniona.